

Budapest, 1923. január 7.

Apja nyomdász volt, mostohaapja gépkocsiszerelő-és vezető. A fővárosban járt iskolába, majd 1937–1940-ig a Ganz Villamossági Gyárban géplakatos tanonc volt, majd segédlevelet szerzett. Három évig az Állami Felsőipar-iskolában tanult, gépészmérnöki végzettséget szerzett. 1943-ban került az Uhri Testvérek Autókarosszéria Gyárába, ahol gyártáselőkészítő-technikus beosztásban dolgozott. 1944. novemberben munkaszolgálatra vitték, majd újoncként századával 1945. áprilisban, Ausztriában hadifogságba esett. 1947-ben tért haza a Szovjetunióból, belépett a Magyar Kommunista Pártba, majd a Mérnök-technikus Szakszervezetbe; a Ganz Gyárban tervező technikusként alkalmazták. 1948-ban beiratkozott az Állami Műszaki Főiskolára, 1952-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán szerzett villamossági szakmérnöki oklevelet. 1952-től a Ganz Villamossági Gyárban tervezőmérnök, majd a gépszerkesztési osztály helyettes vezetője. 1952-1953-ban végezte el az egyéves pártfőiskolát. 1953 és 1958 között Budapest Fővárosi Tanács elnökhelyettese, majd az MSZMP KB Ipari Osztály osztályvezetőhelyettese 1966-ig. 1966 végén nevezték ki a nehézipari miniszter helyettesévé, funkciójából 1980. decemberben nyugdíjazták. 1983-tól a Magyar Villamos Művek Tröszt felügyelő-bizottság elnöke volt. 1953-tól 1971-ig fővárosi tanácsstag volt.